

TEXTOS MIRONIANS “Miró i els números”

Per què el "173"? Què hi fa aquell número en aquella paret, quan tot fa suposar que és inventat? Estic referint-me al quadre "Poble i Església de Mont-roig" (1919). A més, per acabar d'encuriosir, es pot constatar que aquest "173" està pintat fora de mida, és excessiu. Atrau la mirada.

Georges Raillard en el seu llibre "Conversaciones con Miró" fa esment d'aquest "173" i li pregunta si les xifres l'interessaven plàsticament. Miró li contesta que "no se trataba de un interés plástico. Era por las cifras mismas...si hago una serie de cosas, siempre son una cantidad impar...".

En aquell quadre del poble de Mont-roig, es curiós adonar-se'n que en primer pla i a la part inferior hi ha una filera de tres grups de tres canyes (que s'alcen entrecruant-se definint aquelles estrelles mironianes). Més a la dreta i al fons, es repeteix aquest conjunt. També són set les tomaqueres que hi ha plantades. El quadre presenta dues parts ben diferenciades, a la superior hi ha el poble i a la inferior el camp, l'hort. Un conjunt d'arbres separen les dues parts. A la part inferior, veurem que hi ha un home cavant al costat d'un parell de parades conreades de forma triangular, i que està enmig dels dos punts que criden l'atenció: aquell "173" i el salt del rec d'aigua; ambdós estan situats harmònicament i tenen la mateixa forma. Sembla com si l'home, el forat de l'aigua i el "173" definissin un triangle emocional.

També trobem grups de canyes a "Hort amb ase" (1918): tres fileres de tres grups en segon pla a l'esquerra i dues fileres també de tres grups en segon pla a la

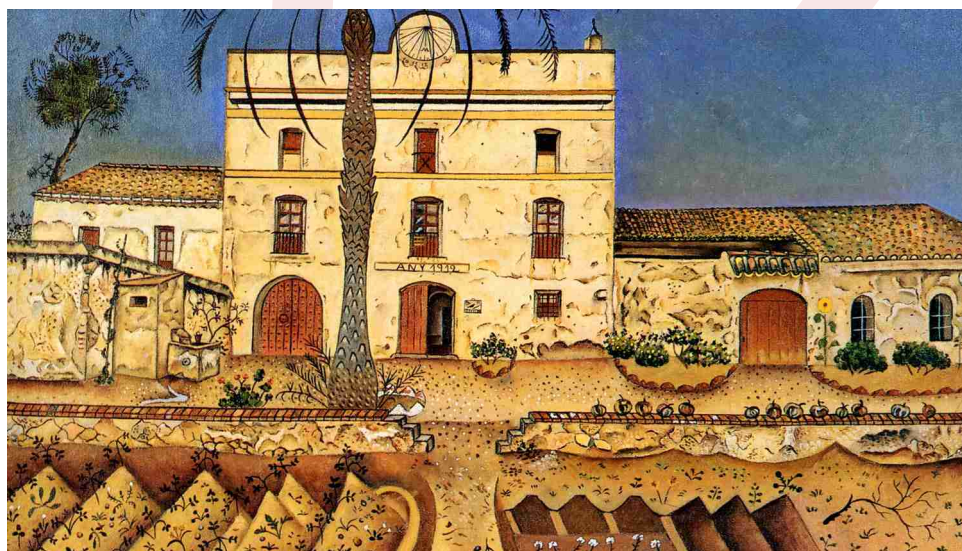

dreta. En lloc d'aquell pagès cavant ara tenim un ase. Ambdós estan a la part inferior i interactuen amb la terra: l'un cava i l'altre menja.

Del quadre "La casa de la palmera" (1918) cal esmentar que aquell "1912" que Miró col·locà damunt de la porta,

també és inventat. Aquí la palmera presenta la mateixa característica que aquells home / ase. Miró es sentí atret per les fileres de tres per tres portes i finestres de la façana del Mas, o per les tres obertures (una porta i dues finestres) del edifici baix de la dreta.

Aquesta composició en tres també hi es a l'edifici de l'esquerra: hi ha dues finestres i un finestra a l'annex que hi sobresurt. Un detall curiós és que els tres esglaons, a la dreta i esquerra, del camí central, que defineixen una paret baixa que separa l'hort de l'espai de la casa, són els mateixos que Miró pintà (a l'esquerra) en el quadre "Poble i Església de Mont-roig".

Sabeu quantes carabasses hi ha damunt de la paret baixa de la dreta del quadre? Tretze.

En molts quadres d'aquesta època veurem que sovint hi ha "sèries de tres" elements: masovera, gat i conill ("La masovera", 1923), plat / càntir / tovalles, ceba / tomàquet / pebrot, gall / conill / peix, tres fulles de pàmpol ("La taula", 1920)... Un quadre no s'estructura abans de pintar-lo a la manera d'un algoritme matemàtic, però sembla haver-hi certes tendències que deurien surar del subconscient de l'artista.

(D'un article publicat al "Ressò mont-roigenc" núm. 91, octubre 2004)

Martí Rom